

oït allí per JCor. (XL, 4.21), d'altres ho rebatejaren (cortesanament) en *k. däl řei šánšo* (XL, 4.22; Mapa Mascaró 8WF9). J. F. C.

CADIUS

Partida del terme de Gavàs (Pallars Sobirà).

PRON. MOD.: *kadius*, oït a Tavascan l'any 1934 per JCor. (Ll. 24, p. 48).

ETIM. Del llatí CATINUS «olles», en el sentit figurat de «clots, fondalades» (> *Cadí, Cadins*) (cf. E. T. C. I, 124.149). Aquest mot confirma la tesi que va demostrar En Coromines a E. T. C. I, 124-125, que en època pre-catalana es va produir en les valls pirinenques d'Àneu, Cardós i Vallferrera la caiguda de la *n* intervocàlica a la manera basca (cf. *Ventolau* < VENTULANUM; *Plau* < PLANUM etc.). J. F. C.

CADOLLA

Poble agregat de Senterada (Flamicell).

PRON. MOD.: *kadóla*, oït a Sentís (Casac.).

HOMÒNIMS: *Les Cadolles*, partideta del terme de ²⁵ Benicarló. Oït *kodóles* per JCor. (xxviii, 112).

Les Cadolles Fondes, gorgs en el llit del riu Montsant, prop d'Ulldemolins (Iglésies-Santassusagna I, 288).

Barranc dels Codollets, oït a Fontanars (xxxii) p. d'Ontinyent. Atès que avui *-et* resta viu i comprès ³⁰ solament amb el valor diminutiu, si vingués de *còdols*, un diminutiu així sorprendria perquè els *còdols* són rocs sense grans diferències de mida, mentre que si vingué de *cadolla*, seria molt més versemblant perquè de *cadolles* —que enlloc abunden tant com en ³⁵ els barrancs— n'hi ha de molt més petites que les altres i llavors, l'alteració de *cadollets* en *codollets* vindria donada per una etimologia popular.

ETIM.: *cadolla* «clot ple d'aigua obert en una roca» que suposa una base *CATULLA, d'origen incert (cf. ⁴⁰ *DECat* II, 390b56-392b52). J. F. C.

A Andorra es troba en una variant *catolla*: la *Catolla de la Guineu* en els vessants Sud de la vall de Canòlic (parr. St. Julià) c. 1800 alt. (m: del *Consell*, 1986, 47° 19 × 0° 97). Variant dial. de gran interès ⁴⁵ per l'arcaica conservació de la -*t*- etimològica, que reforça la hipòtesi etimològica suggerida en el *DECat* que *CATULLA (amb -*t*-, i no -*d*-) resulta de la -*t*- del ll. CATINUS (sigui per derivació o per creuament amb *toll, tolla*).

CADOLX, *Riu de* ~ (Palma de M.), V. vol. I, 81-82

EL CADUERCO

Partida del terme de les Viles de Turbó-Torlarribera (Alta Ribagorça).

PRON. MOD.: *el kyadérko*, oït per JCor. a Cercuran (Ll. 47, 80.82); *lo kodérko* o *lo kyadérko*, a Valla-⁶⁰

briga (xix, 66.19); *el kadýérko* a Rallui (xix, 68.17).

ETIM. D'un mot emparentat amb el català *cavorca* «caverna, covar» i el castellà *cabuerco* «clot profund en la terra». *Cavorca* = **cauerco* > *caduerco* (amb una -*d*- per ultracorrecció com en l'aragonès *cao* «cau» > *cado*) (cf. *DECat* II, 640a27-b57; *DECH* I, 736b49-737a58). J. F. C.

CAELLA, Font de la ~

Font i barranc de Caió a Ribagorça, que baixen del Coll de la Pigueta a Soliveta (xviii, 163.12) (agregat de Montanyana); i allí a prop

Font de la *Caella* te. de Montanyana (xviii, 162-20).

ETIM. *Caella* difícilment d'un diminutiu **caiella* (del llatí CAVEA 'gàbia' o 'balma'). [No existeix un **caia*, cf. *DECat* IV, 248b6-250z47, més aviat de *ca-sella*, amb la caiguda de -*s*- tan estesa a Rbg., cf. *Caeres* < *Caseres* (*DECat* II, 606a1 ss., 605b54 ss.).] J. F. C.

Cafornelles, V. *Coforns*

Cagalell, Cagadell, -anell, V. *Calella*, i cf. *Merdançar*

CAGARIERO

Partida de la Vall d'Aran (cf. *PVArGc*, 56; E. T. C. I, 133).

ETIM. Potser d'una forma llatina *CACARELLUM, amb diftongació de la E tònica. J. F. C.

CAICÓ, -ONS

1) *Caicó*, partida de Valls de Segó.

2) *Caicó*, partida de Font de la Figuera.

3) *Caicons*, partida de Vilamarxant.

4) *Caicons*, partida de Llúria.

5) *Los Caicons*, partida de Miravet (xiii, 83.7.19).

ETIM. De l'àrab *qaiqab* 'lledoners' amb accentuació vulgar final i labialitzada *qaiqāb* (cf. la forma xurra de la comarca segorbina *caicaba* i la castellana *caicaba*) (cf. *DECat* II, 397a60-b5; *DECH* I, 737b1-739a47). J. F. C.

Caime, V. *Carme* *Caió*, V. junt amb *Caella*

CAIREFORCS

Partida de Llo (Alta Cerdanya) (xxiii, 36, 16.17).

ETIM. Pl. d'un mot germà de l'oc. antic *caireforc* «cruïlla» < llatí QUADRIFURCUM (cf. E. T. C. II, 195). J. F. C.

Cairent, V. *Bocairent*

CAIROLA

Despoblat antic a la Vall d'Ebo (Mq. de Dénia) (Cavanilles II, 206).

ETIM. Forma d'origen mossàrab que sembla provinent d'un derivat llatí de QUADRUM «el quadrat, la pe-